

Sygn. akt I C 2398/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Zachorowska

Protokolant: Sylwia Pordzik

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2016 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. powództwo oddała;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1 117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych tytułem kosztów postępowania), w tym kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 188,34 zł (sto osiemdziesiąt osiem złotych trzydzieści cztery grosze) tytułem wydatków.

SSR Joanna Zachorowska

Sygn. akt I C 2398/14

UZASADNIENIE

R. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, dnia 28 listopada 2014 roku wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 2000 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi: od kwoty 1692,50 zł od dnia 19 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty i od kwoty 307,50 zł od dnia 16 maja 2014 do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniesiono, iż w dniu 13.12.2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód marki H. (...) o nr rej. (...), będący własnością R. S.. Sprawca wypadku był ubezpieczony z tytułu OC u pozwanej. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego szkodę wyceniono na kwotę 4002,21 zł z racji kosztów naprawy pojazdu. Następnie, po odwołaniu się od decyzji pozwanego, dokonano ponownej analizy akt i przyznano powodowi dopłatę do wcześniej przyznanego odszkodowania w wysokości 3557,84 zł. Pozwem powód domaga się kwoty 1692,50 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu oraz kwoty 307,50 zł tytułem kosztów poniesionych na sporządzenie kalkulacji naprawy przez niezależnego rzeczoznawcę. Nadto, pełnomocnik powoda wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia zakresu i wysokości szkody powstałej w wyniku kolizji drogowej objętej odpowiedzialnością gwarancyjną pozwanego. Żądanie powód sformułował w oparciu o art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, tj. 30 dni od daty zgłoszenia szkody.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, że podczas kolizji drogowej w dniu 13.12.2013 r. uszkodzeniu uległ zarówno przód jak i tył

samochodu powoda. Uszkodzenie przedniej części pojazdu powód zgłosił ze swojego ubezpieczenia AC w (...) Spółce Akcyjnej, natomiast uszkodzenie tylnej części pojazdu z ubezpieczenia OC sprawcy. (...) Spółka Akcyjna uznała szkodę za całkowitą i wypłaciła powodowi kwotę 21100 zł, natomiast pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 7560,05 zł. Dodatkowo powód sprzedał pojazd za kwotę 6500 zł. Łącznie otrzymał 35160,05 zł, podczas gdy wartość pojazdu wynosiła 32500 zł. Pozwana celem rozwiania wątpliwości wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz kosztów naprawy zarówno tylnej jak i przedniej części pojazdu, przy uwzględnieniu możliwości dokonania naprawy przy użyciu części oryginalnych klasy Q.

Pismem z dnia 9.04.2015 r. powód podniósł, że twierdzenia pozwanego w ramach ustalania wartości pojazdu w stanie uszkodzonym, jak i po uwzględnieniu uszkodzeń, nie znajdują uzasadnienia, a nadto nie są poparte sporządzeniem stosownej wyceny czy kosztorysu wartości pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 13 grudnia 2013 roku uszkodzony został samochód marki H. (...) o nr rej (...) należący do R. S.. Próbując włączyć się do ruchu na autostradzie powód uderzył w tył poprzedzającego go pojazdu. W tym samym momencie nastąpiło uderzenie w tył jego samochodu. Uszkodzeniu uległ zarówno przód, jak i tył pojazdu. Samochód powoda był ubezpieczony z tytułu AC w (...) Spółce Akcyjnej. Samochód sprawcy szkody z tyłu samochodu był ubezpieczony z tytułu OC u pozwanego.

R. S. zgłosił uszkodzenie przedniej części samochodu w ramach ubezpieczenia AC w (...) Spółce Akcyjnej, natomiast uszkodzenie tylnej części pojazdu zgłosił (...) Spółce Akcyjnej w ramach ubezpieczenia OC sprawcy kolizji.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) Spółka Akcyjna wypłacił powodowi kwotę w wysokości 4002,21 zł tytułem odszkodowania. Po sporządzeniu nowego kosztorysu kalkulacji naprawy przyznał poszkodowanemu dodatkowo sumę 3557,84 zł. (...) Spółka Akcyjna wypłaciło odszkodowanie w wysokości 21100 zł.

W dniu 14 stycznia 2014 roku R. S. sprzedał uszkodzony samochód za kwotę 6500 zł.

Dowody: okoliczności bezsporne, a nadto pismo (...) S.A. z dnia 27.5.2014 r., k. 31, pismo (...) S.A. z dnia 10.1.2014 r. w aktach szkody pozwanego, oświadczenie powoda z dnia 17.12.2014 r. w aktach B. (...), umowa sprzedaży samochodu w aktach szkody, pismo B. (...) z dnia 29.1.2014 r. w aktach szkody

Wartość samochodu H. (...) nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym według cen z grudnia 2013 roku wynosiła 32700 zł. Wartość samochodu z uszkodzeniami przodu nadwozia określono na kwotę 13300 zł. Koszt naprawy uszkodzeń tyłu samochodu, przy zastosowaniu części nowych oraz średnich stawek za roboczogodzinę, oszacowano na 14179,54 zł. Z uszkodzeniami tyłu nadwozia pojazd był wart 4700 zł. Za podstawę rozliczeń przyjęto ceny nowych części samochodowych. Stawka za roboczogodzinę była adekwatna do poziomu średnich cen za roboczogodzinę stosowaną w zakładach naprawczych w grudniu 2013 roku.

Kalkulacja naprawy sporządzona na zlecenie R. S. kosztowała 307,50 zł.

Dnia 8.5.2014 r. powód wysłał do pozwanego żądanie zapłaty sumy 10726,40 zł tytułem pełnej kompensaty kosztów naprawy pojazdu i 307,50 zł z racji sporządzenia kalkulacji naprawy.

Dowody: opinia biegłego sądowego, k. 85-92, faktura VAT, k. 21, wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania, k. 23-26

Opinię sporządzoną przez biegłego sądowego należy uznać za jasną i spójną, rzetelnie wyjaśniającą wszelkie sporne kwestie. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na złożonych przez obie strony oświadczeniach oraz dokumentach, które nie były kwestionowane.

Sąd oddalił w części wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia zakresu naprawy samochodu uszkodzonego oraz wskazania, czy naprawa ta doprowadziła pojazd do stanu przed zaistnieniem szkody. Po pierwsze, zgodnie z oświadczeniem strony pozwanej niezaprzeczoną przez stronę powodową, pojazd w stanie uszkodzonym został przez R. S. sprzedany. Po drugiej okoliczność ta nie ma znaczenia dla ustalenia wysokości uszczerbku w majątku poszkodowanego.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 822 § 1, 2 i 4 k.c. poprzez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłaty określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W przedmiotowej sprawie kolizja drogowa miała miejsce w okresie obowiązywania umowy z tytułu odpowiedzialności cywilnej zawartej przez (...) S.A. ze sprawcą uszkodzenia tyłu samochodu. Jednocześnie pomiędzy powodem a (...) S.A. istniała umowa ubezpieczenia z tytułu AC.

Próbując włączyć się do ruchu na autostradzie powód uderzył w tył poprzedzającego go pojazdu. W tym samym momencie nastąpiło uderzenie w tył jego samochodu. Uszkodzeniu uległ zarówno przód, jak i tył pojazdu.

Stosownie do art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

W orzecznictwie przyjęty został kompensacyjny charakter odpowiedzialności odszkodowawczej. Oznacza to, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 lutego 2003r., V CKN 1668/00, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2002r., V CKN 1273/00). Odszkodowanie powinno ściśle odpowiadać rozmiarom wyrządzonej szkody. Nie może być wyższe ani niższe od szkody poniesionej przez poszkodowanego.

Z opinii biegłego sądowego wynika, że wartość samochodu z uszkodzeniami przodu nadwozia była równa 13300 zł. Koszt naprawy uszkodzeń tyłu samochodu przy zastosowaniu części nowych oraz średnich stawek za roboczogodzinę oszacowano na 14179,54 zł. Ewentualna naprawa pojazdu nie była opłacalna – doszło do szkody całkowitej.

Ubezpieczyciel z tytułu OC przyznał poszkodowanemu łącznie sumę 7560,05 zł. R. S. sprzedał samochód w stanie uszkodzonym za 6500 zł. Suma tych kwot dała 14060,05 zł i przekroczyła wartość samochodu wyliczoną już z uszkodzeniami przodu nadwozia na kwotę 13300 zł.

Zgodnie z art. 824¹ § 1 kc, o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

S., za którą odpowiedzialność ponosi pozwany, jest równa 13300 zł. Powód został zaspokojony ponad tę sumę, bo sprzedał samochód za 6500 zł i otrzymał odszkodowanie z (...) S.A. w wysokości 7560,05 zł. Dalej idące powództwo nie mogło więc być uwzględnione.

Sąd oddalił również roszczenia o zapłatę kwoty 307,50 zł za wydanie prywatnej opinii. Kosztorys ten nie przyczynił się w żaden sposób do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a ponadto błędnie oszacował żądanie powoda.

Dodatkowo wskazać należy, że R. S. otrzymał również odszkodowanie w wysokości 21000 zł od ubezpieczyciela z tytułu AC. Łącznie pobrane kwoty pieniężne za samochód (21000 zł + 7560,05 zł + 5600 zł = 35060,05 zł) przewyższyły jego wartość – samochód marki H. (...) nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym, według cen z grudnia 2013 roku, kosztował 32700 zł.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc, wkładając na stronę powodową obowiązek zwrotu wszystkich kosztów poniesionych przez pozwanego. Złożyło się na nie 500 zł wydatków, 600 zł kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Dlatego też należało zasądzić od powoda na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 1117 zł.

W związku z częściowym kredytowaniem przyznanego wynagrodzenia biegłemu przez Sąd, należało nakazać pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 188,34 zł tytułem wydatków, stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c.

SSR Joanna Zachorowska